

for, hvordan vi får en bedre integration, og hvordan vi får flere ud på arbejdsmarkedet. Regeringen har jo netop indgået et forlig, »En ny chance til alle«, for netop at sætte fokus på det behov, der er for at gøre en bedre indsats og få flere involveret og engageret i det danske samfund. Og her er et vigtigt indsatsområde bl.a. uddannelses-tilbuddene og en bedre vejledning samt det, at vi sikrer, at man gennemfører en uddannelse.

Jeg har sat en række initiativer i gang som ligningsminister målrettet mod de etniske kvinder for at se, hvordan vi kan få dem ud på arbejdsmarkedet og i det hele taget integreret i det danske samfund, igen fordi det ikke bare har betydning for kvinderne selv, men også har meget betydning for det, man giver videre til børnene, og dermed igen for, at vi får brudt den negative sociale arv.

Så der er en lang række forskellige initiativer, der går ud på at sikre nogle bedre betingelser, nogle bedre vilkår og en bedre integration i det danske samfund, herunder ...

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja, tak til ministeren. Taletiden er kun 1 minut.

Kl. 17.55

Villy Søvndal (SF):

Jeg er stadig væk slået af forundring. Vi har en minister, der taler om hensigter, som hun gerne vil have bliver gennemført, og om forlig. Vi har en uafhængig undersøgelse, der dokumenterer, at det går baglæns på samtlige områder.

Hvis det er rigtigt, at ministeren er dybt optaget af de her ting, var det så ikke – i stedet for at være optaget af hensigter og være optaget af, hvad man gerne vil – en idé at kigge på den faktiske udvikling og overveje, hvordan det kan være, at det på trods af alle regeringens udmeldte hensigter om, at man gerne vil have, det her gik bedre, på samtlige målbare punkter går baglæns? Det er det samme problem, vi har haft på de øvrige ulighedspunkter, nemlig at hver gang vi har bedt ministeren kommentere et eller andet konkret, det virkelige, tallene, så har ministeren svaret med hensigter.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er et problem at være minister i en regering, hvor der opstår et skel af atlantiske dimensioner mellem, hvad ønskerne er, og hvad virkeligheden er. Vil ministeren anerkende, at hvis den virkelighed, vi beskriver i Catinétundersøgelsen, er rigtig, så går det frygtelig dårligt for regeringens politik på det her område?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Undersøgelsen understreger vel bare, hvor vigtigt det er, at der før sommerferien blev indgået et forlig mellem en række partier om at forstærke indsatsen og rent faktisk gøre noget ved problemet. Der kunne man ønske sig, at flere partier i Folketinget havde et ønske om også at tage ansvar og sige, o.k. der er nogle problemer, dem vil vi rent faktisk godt tage ansvar for at vi også får løst. Det er det, vi gør fra regeringens side.

Det er derfor, vi har indgået aftalen »En chance for alle« og satser massivt på en bedre integration, hvor bl.a. ikke bare uddannelsesområdet er et kerneområde, men også beskæftigelsesmulighederne – i det hele taget en indsats for at sikre en bedre integration. Så regeringen tager i modsætning til visse partier i Folketinget ansvar for at gøre noget ved de problemer, der er.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Regeringen har selv nedsat Rådet for Socialt Udsatte, og de skriver i deres årsrapport fra 2005:

»De seneste års nedskæringer af ydelserne til samfundets økonomisk dårligst stillede har sænket ydelserne til et niveau, som efter rådets vurdering er urimeligt lavt.«

Er ministeren enig i rådets vurdering af, at ydelserne er urimelig lave? Det er bare at svare ja eller nej.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg har fået det spørgsmål mange gange i dag, og jeg vil svare, som jeg har gjort hidtil: Regeringen synes faktisk, det er vigtigt at se på incitamentsstrukturen, og det er baggrunden for bl.a. loftet over kontanthjælpen. Vi synes, at det skal kunne betale sig økonomisk at komme i arbejde.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Der står så videre, at rådet i sin årsrapport for 2004 har ønsket en politisk diskussion af kriterier for, dels hvad der skal forstås ved nødvendige leveomkostninger med henblik på fastlæggelse af en fattigdomsgrænse, dels en norm for et rimeligt levestandardniveau.

Så kunne jeg godt tænke mig at vide, om ministeren vil være med til at tage en politisk diskussion af de her kriterier og måske fastsætte en fattigdomsgrænse. Hvis ikke: Hvorfor har man så nedsat et råd, hvis man ikke følger rådene fra rådet?